

1850-06-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet indeholder en lille tegning af en ræv.

Afsendersted:

Møn

Modtagersted:

Botanisk Have, København

Omtalte personer:

Albrecht Cruusberg

N. F. S. Grundtvig

Carl Ploug

Henrik Stampe

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 05

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om sine arbejder på Møn med motiver af Sommerspiret og Den store Taler i aftenslys. Der er en lille tegning i brevet af en ræv.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr. 5

Til Frøken G. Schouw.

Den botaniske Have i København.

Betalt.

Onsdag d. 19de Juni 1850

Tak for Dit Brev, min kjære Ven! Som jeg modtog i aften, det er morsomt! Vi har begge siddet og skrevet paa samme Tid, det er jo næsten en Samtale, kun Skade at vi ikke vidste det, ja, ja, vi kan dog næsten gjøre Regning paa, at den Anden tænker paa Én, mens man skriver, nu dog i aften ikke, Du sover vel, thi Kl. er 11, det er det samme, Du drømmer kanske om mig, jeg har ogsaa drømt en hel Del om Dig, at jeg saa Dig o.s.v. mere husker jeg nu ikke.

Det var jo baade noget Glædeligt og noget Bedrøveligt som Du fortalte mig, jeg kan godt forstaae, at Boisen er resigneret, men det er utilgiveligt af de Andre navnlig af den [?Garde], naar han ikke kan ofre sin Datter, kan jeg godt forstaae, at B ofrer sig selv for hans Skyld, at gjøre det for Konens Skyld var en Skam, en Mand kan elske sin Kone høit, uden at han behøver at føie hende i Urimeligheder, det bør han under ingen Omstændigheder gjøre, men dette er et eget Tilfælde, men det er ligefuldt rent galt, for det er meget mere end sig selv han ofrer, sin Livsopgave, den er dog til sidst mere end ogsaa end Konen, har jeg Ret? eller taler jeg nu skjændig, - jeg er lykkelig, g.! at jeg ved jeg faaer en fornuftig Kone (Kjærlighed har ikke gjort mig blind, jeg veed det er saa). Derfor behøver jeg ikke at tage til Kræfterne i den Henseende, derfor behøver jeg ikke at lave mig et Høisæde til at regjere fra, derfor kan

-2-

jeg trygt søge hvile ved Din Barm, Gud være lovet og Takket derfor! Nu god Nat, min Ven! Jeg er træt, det har været en god Dag i dag, jeg har arbejdet meget, gid Veiret maae nu blive staaende, - lev vel!

Den 20de God Aften, her er jeg igjen, det har været at Par deilige Dage vi nu har havt, navnlig i dag, jeg har ogsaa brugt mig kan Du troe. Igaar og i dag har jeg malet næsten hele Dagen, fra om Morgenens til om Aftenen Kl. 10 kun afbrudt af Middagsmaaltidet og den lange Vei, jeg har at gaae. Om Formiddagen maler jeg paa Sommerspiret¹ (Du har vel faaet den lille

Tegning) og om Aftenen mit Strandparti med Taleren¹, jeg er egentlig meget træt, men jeg er ogsaa meget fornøiet, jeg kan ikke lade være at prale lidt, men jeg skriver dog, egentlig for at meddele Dig min Glæde, jeg tror nok nu jeg kan skaffe nogle Billeder til veie af dette jeg nu har fat i. Da jeg sad og malede ved Stranden i aftes, kom en Ræv gaaende rolig lige forbi mig. Den standsede nogle Gange og saa paa mig, den gik imellem mig og Vandet ikke længere fra mig end 8 Alen, da den var nær mig, nærmest standsede den og saa paa mig. Jeg kunde see den lige ind i de gule Øine (hvilken Forskel paa disse - Her er der en tegning af ræven paa Stranden - de Øine jeg pleier at see lige ind i). Nu vil jeg sige God Nat igjen, dette Brev skulde Du egentlig først have paa Løversdag, men Veiret er saa godt, jeg har saa travlt. Du finder Dig vel med Glæde i denne Opsættelse.

-3-

Løversdag Aften

Jeg havde næsten haabet at faae Brev i aften, jeg havde da maa jeg sige, ingen Aarsag, uden at jeg længtes saa meget ja, jeg længes rigtignok nu meget, nu nærmer Tiden sig jo, da vi kan vente at sees igjen, jeg længes ogsaa efter at vise Dig mine Arbejder, den sidste Uge har hjulpet godt, men jeg er grisk, jeg maae have mere, blot Veiret maa blive staaende et Paar Dage, 3 Dage som den igaar, saa maa Hans Peter gjerne faae den Regn, han længes saa haart til. Ja, 3 Dage som den igaar, hvor var de dog deilig, lagde Du Mærke dertil, jeg troer næppe jeg har set en slig Farvepragt (Aftenen var ikke videre), Luften, Træerne, alle Planter og Baggrunden, kunde jeg blot blive ved at mindes det, Alting aandede, duftede og levede. Tænker Du mon paa at hilse Viktor fra mig i morgen. Det er jo da hans Fødselsdag?

Naar jeg tager herfra, agter jeg at besøge Cruusberg paa Veien, det vil tage et Par Dage, dersom der ingen Prindsesser er paa Nysøe, vil jeg ogsaa hilse paa Stampes, men det bliver blot en Visit, jeg skal nok lade Dig vide, naar Du ikke maae sende flere Breve hertil, hvor længe jeg endnu kommer tilat bliver her, kan jeg umulig vide. Vil Du ikke, kjære g. købe til mig og sende mig med Posten, saa snart Du kan, gl. Grundtvigs kæmpeviser og Plougs Slag ved Fredrits², Provstens kjender ikke disse Ting, jeg vil forære dem den. Lev vel min egen Ven og hils Alle fra Din Ven P.

Seddel inden i Brevet

Søndag) Nu kom Dit Brev, Tak min Ven det var ypperligt med den nye Hat og Kjole, jeg har just sinde at male Dig paa det Billede Du synes bedst om, her i Forgrunden, men jeg var lidt i Forlegenhed med Din lette

Sommerkjole, men en brun vil staae deilig mod Taleren og det grønne.
Naar Du sender Bogen maa Du gjerne sende Farver med.
Din P.

¹ Sommerspiret og Taleren er en del af Møns Klint.

² "Slaget ved Fredericia" er et musikdramatisk stykke fra 1850 med tekst af Carl Ploug og musik af Henrik Rung.

jeg bringe lige smil med din Barm, Gud være barm og
kærlig herfor! . . . Min god Nat, min Nat! jeg er borte,
at jeg snart en god Dag idag, jeg for erbrudet meget, gud
være minn minllins skænde; for vel! —

Den 20de God Aften! for at jeg igjen, at jeg snart at jeg
delige Dage » vi min far fast, navnlig idag, jeg for afgive
bringt mig den da bære, igens og idag for jeg meget næsten
fuld Dage fra om Morgenen til om Aftenen kl. 10, en
afbrudt af Midtagsmæltid midtvejs og den lange Min jeg
for at gøre, om Middagsmæltid for jeg som Sommerfrøst
(da jeg var fast den lille Linné) og om Aftenen god om
Strandpartiet om Tiden, jeg er egentlig meget borte, min
jeg er også meget forbrudt, jeg den ikke lade være at ydte
lidt, min jeg bliver dog egentlig for at minde dig
min Glæde, jeg har nok min jeg den i Gætte nogle
Billeder til min af alle jeg min far fast i. . . . Da jeg
fast og meget om Stranden i Aften som om den gamle
rolig lige fortæ mig, den standstille nogle Gange og
jag god mig, den gik imellem mig og Mærket ikke
langt fra mig med 8 Alen, da den var mig nærmest
standstille den og jeg gav mig, jeg ender for den lig
ind i de gode Sten, (fulde med Guld og Søl, og da Sten jeg
glæde at for lige ind i). . . . Min vel jeg
lige god Nat igjen!

Da egentlig fast
Lørdag min Minst
jeg for den borte, da finder jeg vel også med Glæde i denne Afslutning.

Min vel jeg
ikke som Sten
for jeg
er for god,

Donnerdag ¹¹ Aftem.

Jeg fandt næsten fortat at faar at Børn i Aftem, jeg fandt
da nuu jeg sigt ingen Børn, inden at jeg langte i Aftem
ja jeg langte sigt nok i mig, i min vordne Liden sig
ja de mi den vordt at sigt i mig, jeg langte ogsaa efter at
nisi sig min Arbejde, den sidste Børn for sigt
gode, nuu jeg er gift, jeg nuu fandt nuu, det
thiist nuu blinde staaende at god Børn, 3 dage for
den igar, ja nuu Havn Peter gjorn faar den Liden
faar Børn sigt sigt sigt; ja 3 dage faar den igar, faar
nuu den sigt sigt, langt den vordt sigt, jeg tror nuu
jeg for sigt i sigt Børn sigt (Aftem nuu ists inden)
Liden, Tron, alle staaende, nuu sigt Børn sigt, Liden
jeg blot blinde and at vordt sigt, Allim aendte, sigt
og Liden. Tordt den nuu god at sigt Børn sigt
nuu inuogen, At er sigt den sigt sigt?

Nu jeg lader sigt sigt sigt sigt at sigt Børn sigt
nuu thinn, At sigt sigt at god Børn, sigt den sigt
Børn sigt sigt sigt, sigt sigt sigt sigt sigt, nuu
At blinde sigt sigt; jeg sigt sigt sigt sigt sigt, nuu
den ists nuu sigt sigt Børn sigt, sigt sigt
jeg and sin Børn sigt at blinde sigt sigt sigt
sigt. sigt den ists sigt sigt sigt sigt, og sigt sigt
nuu sigt, sigt sigt den sigt, gl. sigt sigt sigt
og sigt: sigt sigt sigt, sigt sigt sigt sigt sigt, sigt
sigt sigt sigt sigt. sigt sigt! nuu sigt sigt, og sigt sigt
sigt den sigt sigt.

